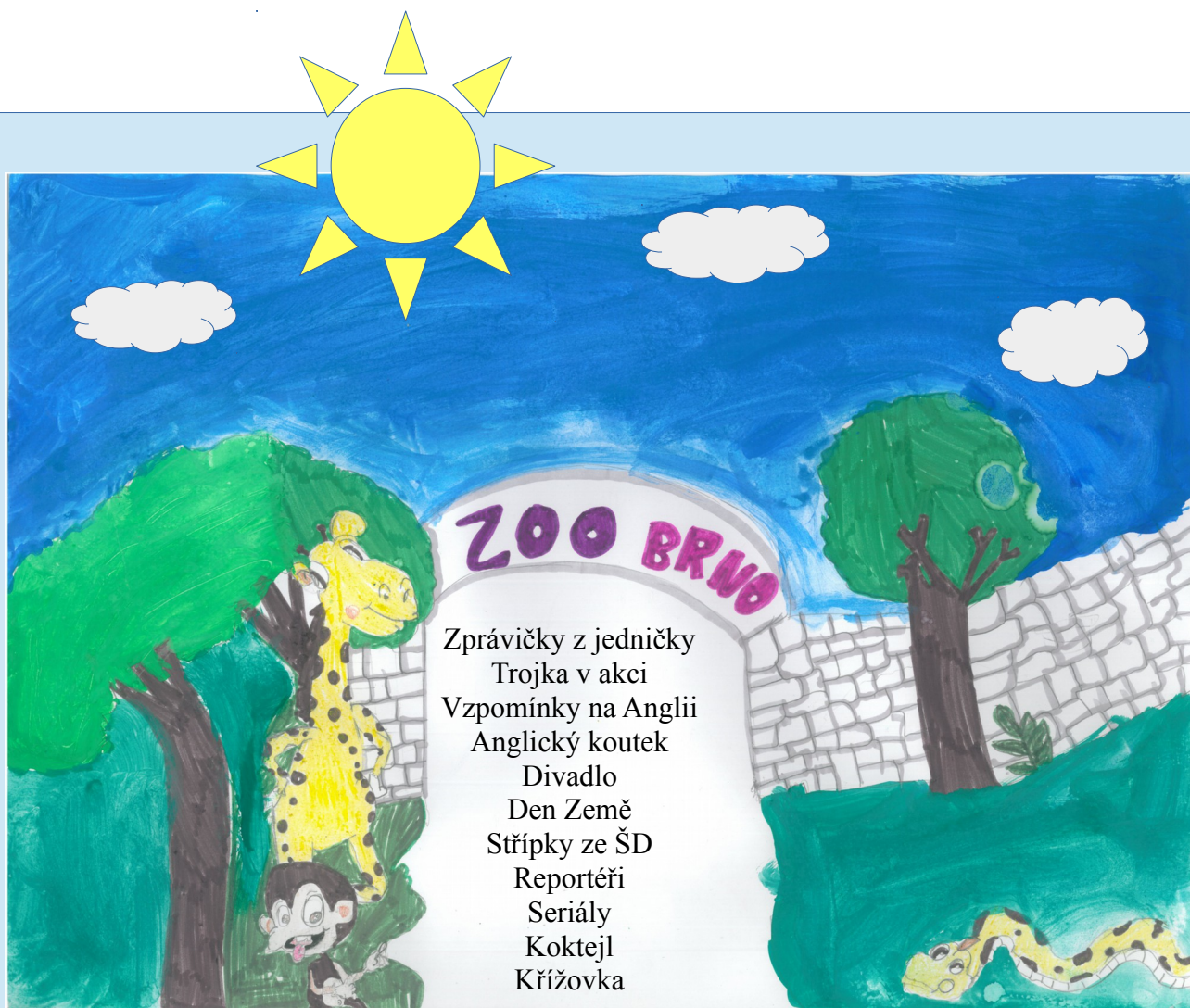

ÁMOSŮV LIST

Školní časopis ZŠ Želešice

Ročník II.; číslo 4; Květen 2015

Lucie Žmolová, IV. třída

Děkujeme za přízeň všem našim čtenářům i přispěvatelům. V září se na Vás budeme těšit! Užijte si sluníčkové prázdniny!

Březen byl pro nás měsíc soutěží a úkolů. Nebáli jsme se a zúčastnili jsme se recitační soutěže. Sice jsme nevyhráli, ale už víme, jak na to... a příští rok to třeba někomu z nás vyjde...

Dne 30. 3. se u nás ve škole konaly velikonoční dílny. Všechny třídy tvořily výrobky s jarní tematikou, které se prodávaly na výstavě. Naše třída vyrobila velikonoční zajíčky jako zápis do květináče, práníčko a stojánek na vajíčko. Ve třídě nám pomáhal pan učitel Kvarda a paní učitelka Adamcová. Atmosféru Velikonoc jsme si náramně užili.

Naše třída obsadila třetí místo v soutěži – O jarní výzdobu tříd. Jupí!

22. 4. jsme se účastnili akce Mobilní planetárium. Do naší školy přijeli hvězdáři. Ve velikém stanu, který byl postaven v tělocvičně, jsme poslouchali různé zajímavosti o vesmíru. Nejprve jsme viděli pohádku o krtkovi, který zkoumal, proč se MĚSÍC na obloze mění. Pak jsme viděli startování rakety, fotografie významných kosmonautů. Dozvěděli jsme se něco o Lajce a Hamovi, zvířatech, která byla vyslána do vesmíru. Moc se nám to líbilo.

Káři Karlsson, I. třída

Koncem dubna jsme s paní učitelkou malovali obrázky do školní soutěže ke DNI ZEMĚ. Malovali jsme uklizenou i znečištěnou krajinu, jiní kreslili návrhy popelnic a využití vytrřiděného odpadu, jiní nakreslili naši planetu Zemi. Jsme moc zvědaví, kdo v soutěži vyhraje.

7. května pro nás bylo připraveno překvapení. Do poslední chvíle jsme netušili, co nás čeká. Den začal jako každý jiný, s paní učitelkou Adamcovou jsme se pozdravili, usedli jsme do lavic, začali jsme číst ve Slabikáři, zazpívali

jsme si písničku, když tu najednou někdo zaťukal. Povstali jsme a do naší třídy vešla paní učitelka Cacková s žáky deváté třídy. Hned nám naskočilo, že to bude asi to překvapení. Ale co tam dělají? Vždyť učebnice už máme všechny rozdány, žádný jiný Slabikář už nedostaneme...

Pak začala mluvit paní učitelka Cacková, ta nám řekla, že nás dneska budou učit žáci deváté třídy. Stoupli jsme si do skupinek podle dělení na třídní hru Harry Potter a hurá za zábavu.

Devátáci si pro nás připravili téma – Pověsti z Brna a okolí. Mluvili např. o těchto pověstech: O zvonění na Petrově, O brněnském drakovi, O kole na Staré radnici, Neslušný mužiček, O kamenné panně... Ale nemyslete si, poslouchali jsme pověsti, ale taky jsme plnili různé úkoly. Luštili jsme křížovku, skládali puzzle, vyplnili spojovačku, skládali slova z písmen, posílali kolo z Lednice do Brna, bombardovali Brno, stavěli věž z jedenácti kostek – dvanáctá musela být nakřivo. Nejvíce se nám líbilo sbírání bodíků, malování draka, běhací kvíz. Úplně nejlepší byl však kvíz na interaktivní tabuli, se kterou jsme pracovali poprvé v životě. Devátáci byli moc šikovní, pomáhali nám, povzbuzovali nás. Devátákům a paní učitelce Cackové moc děkujeme, byl to nezapomenutelný zážitek.

Aneta Adamcová

Bruslení na Kometě

V pátek 10. 4. se třetí třída zúčastnila sportovní akce „Bruslení s Kometou“. Zažili jsme spoustu nového, zábavného i poučného. Z dopisů dětí poznáte, že jsme si to opravdu užili.

Šárka Hudeová

V pátek 10. 4. 2015 jsem prožila se svými spolužáky velké dobrodružství. Byli jsme „na Kometě“! Zabrúslili jsme si na ledě, kde hrají hokejisti. Setkali jsme se s trenéry, kteří trénují Kometu, a ti nám udělili několik praktických rad, jak se naučit bruslit. S průvodcem Lukášem jsme prošli celý stadión. Byli jsme v kabinách a v posilovně. Viděli jsme, kde sedí videorozhodčí a kde jsou místa vyhrazená pro legendy. Byli jsme tam, kam obyčejní fanoušci nesmí.

Byla to bezvadná akce! Doufám, že se naši paní učitelce zase podaří takovou prima akci zařídit. Děkuji, paní učitelko!

Viktorie Vildová, III. třída

Školní výlet na ledu

S naší paní učitelkou jsme byli v DRFG Areně. Asi tak hodinu jsme bruslili na velmi dobrém ledě, na kterém hrají hráči Komety. Byli jsme i v šatnách hráčů a mohli jsme si koupit puky. Potom nás vyzvedl průvodce Lukáš a ukázal nám zeď hrdinů království Komety a taky šatny prvotigových hráčů. Prošli jsme si tunelem, kterým chodí hráči na led. Také jsme viděli sedadla pro fanoušky i VIP sedadla pro sponzory Komety. Potom jsme šli do technické místnosti, ve které se zapínají světla a snímají zápasy. Nakonec jsme jeli tramvají a autobusem do naší školy.

Radovan Španěl, III. třída

Výlet za Kometou

V pátek 10. 4. jsme s paní učitelkou Hudeovou vyjeli autobusem do DRFG Areny. Tam jsme i s paní ředitelkou hodinu bruslili na prvotigovém ledě a učili nás výborní trenéři. Potom přišel pan Lukáš Bajer a ukázal nám zdi pomalované modrobílou barvou. Této chodbě se říká peklo. Na konci chodby byla kabina. Navštívili jsme i technickou místnost, VIP salónek a posilovnu hráčů. NEZAPOMENUTELNÉ!

Eliška Šejnohová, III. třída

foto: Šárka Hudeová

Co dělá moravská učitelka při zájezdu do Anglie?

No, co by dělala, řekla mi známá, furt počítá děti a peníze.

1. Počítání dětí učitelku po chvíli přestane bavit. Rozhodne se tedy, že přenesse tento úkol na žáky samotné – to obnáší přidělení čísla každému z nich a pak už jenom sluchovou kontrolu, jak se to „samo“ počítá.

No, samo... jak se to vezme. *Petře – jedna – začni. JEDNA... kde je dvojka, kdo je dvojka, neviděli jste Adama? DVA. Výdech. TŘI – ČTYŘI – PĚT... je tam šestka? Haló, šestka... ŠEST – SEDM – OSM... učitelka opět neklidně hledá očima, u koho se to zaseklo – pak se setká se sladkým úsměvem: DEVĚT. Výdech. DESET – JEDENÁCT – DVANÁCT – TŘINÁCT – ČTRNÁCT – PATNÁCT – ŠESTNÁCT... slyšeli jste šestnáctku? Jo? Musíš nahlas! – SEDMNÁCT – OSMNÁCT – DEVATENÁCT – DVACET – DVACET JEDNA – DVACET DVA – DVACET TŘI... Byla tam ta dvacet trojka nebo ne?*

Někdy učitelka tuto metodu nemůže za daných okolností použít a navíc s ohledem na anglický klid nesmí použít svůj zvučný hlas, kterým by jinak mohla velet na execírplac. S maximálním soustředěním pak očima přeskakuje z jednoho na druhého a toužebně si přeje, aby přestali hýbat a mísit s žáky z další školy.

Jindy je halekat povoleno, a dokonce si lze pomoci sešikováním svěřenců do útvaru dvojstupu. *Do dvojic, děcka. Utvořte dvojice. To je jedno, s kým jste ve dvojici, stoupněte si tak jen kvůli počítání. Kam běžíš? Ty už máš tady dvojici. To je přece jedno, s kým teď budeš stát... A dvojice se ne a ne utvořit. Zřejmě to není jedno, s kým tvoříte dvojici. (Nakonec se dvojice přece jen sešly a některé se pak ne a ne rozejít...)*

Někdy učitelku při počítání polije pot. Jednoho nemám, kdo chybí? *Děcka, kdo nám chybí? Druhá učitelka se svou přepočítanou skupinou dělá mrtvého brouka. Zuby nehty se snaží nepropadnout ještě pár sekund panice. Bylo nás 13! Adame! Ty's byl s námi ve skupince přece!!!* Výdech. První učitelka těch pár sekund děsu druhé učitelce nikdy nezapomene.

Nakonec učitelka rezignuje. Prostě děti nepočítá vždycky, když ji to napadne. Někdy se to prostě nedá! V duchu se dovolává jejich pudu sebezáchovy ve stádě. Nebo raději... *Petře, za-*

čni, no! Jedna... kde je Petr???

2. Počítání peněz učitelku nebaví hned od samého začátku, jelikož je češtinářka nebo angličtinářka, a nehodlá se tedy tímto tématem v této stati dále zabývat.

3. Učitelka dbá na to, aby se žáci teple oblékali, neb jak známo, počasí na Ostrovech je vrtkavé a my vnitrozemci nejsme zvyklí na čerstvý vítr z moře. Požádá tedy s předstihem o vyhlášení této rady autobusovým mikrofonem, obejde všechny své děti a zopakuje jim, že se mají dobře obléct a co to vlastně konkrétně znamená „teple se obléct“. Večer při rozcházení na noc znovu všem klade na srdce, aby si vzali druhý den na sebe teplé oblečení, do kufru autobusu už se celý den nedostanou – kam by páni řidiči přišli, kdyby museli každému druhému hledat kufr v zavazadlovém prostoru...

Ráno učitelka rentgenovým zrakem zkoumá každého svého svěřence, a kdo se jí nelíbí, toho donutí na ulici rozbalit kufr a doobléct se. *Tak, všechno jsme to ohlídalý, že Jani, ... Můžeme jet! ...Akorát ten Dominik. Dominiku, kde máš bundu? V kufru?! Učitelka vymýšlí s malou dušičkou strategii, jak obměkčit srdce řidiče, aby otevřel zavazadlový prostor. Lehounce s ním žertuje, nenápadně ho pochválí... a pane řidiči, až zastavíme, byl byste tak moc laskavý...*

Konečně všichni oblečení. Den je krásný, i když naše jihomoravské teplo rozhodně vypadá jinak. Děti po prohlídce zámečku radostně skotačí na pláži a škádlí se s vlnami... *Šimone!!!* Stačí jedna vlna a dlouhé teplé kalhoty se dají ždímat. Nebylo by vlastně lepší, kdyby měli na sobě kraťasy?

foto: Terezie Vařeková

pokračování na straně 5

pokračování ze strany 4

4. Učitelka prožívá přátelskou atmosféru a pocit sounáležitosti. Kabina Londýnského oka (London Eye – vyhlídkové kolo na břehu Temže) se zavírá a učitelku přemáhá pocit příjemné pohody. Není třeba nikoho a nic počítat, je tu i teplo. Želešická skupinka je pomalu vyzdvihována nad ohromné město. Jsou nepatrní, ale je jim dobře. Povídají si, fotí, rozhlížejí se, poťukávají na informační displye. Učitelku náhle zachvacuje pocit uspokojení, že může přispívat k této krásné atmosféře, že pomohla dětem rozšířit obzory a že k dětem patří (dokonce až k nerozeznání – znepokojená černošská obsluha u vchodu se ptala *Kde máte učitelku?*). Učitelka se usmívá a tento dojem si bude ještě dlouho vybavovat. Kabina se ocitá v nejvyšším bodě,

slunce září a ...*Pančelko, kdy budeme už dole? Já už to NEVYDRŽÍM!*

Terezie Vařeková

foto: Jana Cacková

Little „shards“ from England

It was a nice week with best people. I love English food. And I love the United Kingdom and its history.

Sofie M. Mjartanová, VII. třída

The most impressive were crisps with vinegar. We sleep in a host family in London suburb. We saw Buckingham palace, London Eye, Houses of Parliament, Big Ben, Tower Bridge etc.

Barbora Názlerová, VII. třída

It was very beautiful. The best was the Big Ben. Super was the bus „hop on, hop off“.

Michaela Němcová, VII. třída

London is a very big and excellent city where I have already been. I like Tower Bridge and

Cucumber, but the best building in London is skyscraper Shard („střep“) for me. London's underground looks like labyrinth.

Dominik Brandejs, VII. třída

It was amazing! London is a beautiful city. The most beautiful were the bus tour Hop-on Hop-off. I saw Tower Bridge, London Eye and Gherkin.

Michaela Žmolová, VII. třída

In England we have experienced a lot of things. For example the London Eye, Tower Bridge, Sealife and many others. One day it was raining, but it was one of the best trips anyway. There was a funny and teachers.

Sabina Sýkorová, IX. třída

foto: Jana Cacková

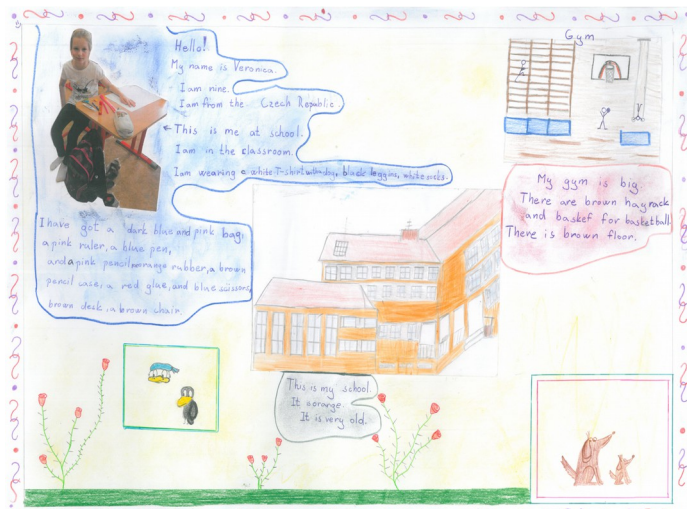
Já a naše škola

Děti ze 3. třídy si učivo z anglického jazyka shrnuly v projektu, na kterém pečlivě pracovaly dva týdny. V projektu představily sebe a svou školu.

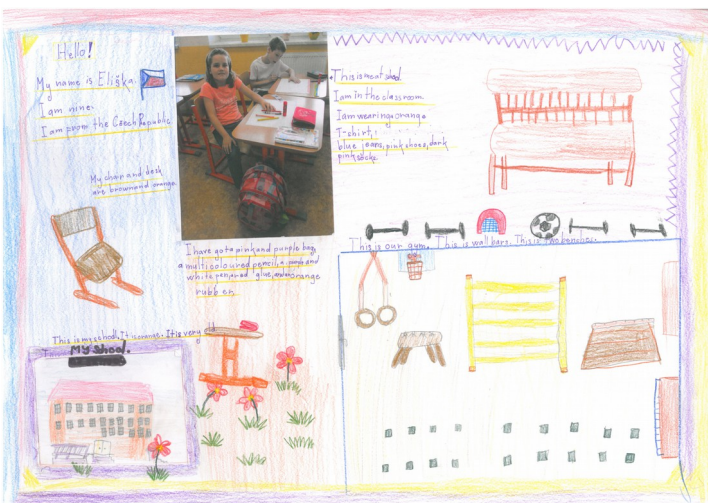
Radka Saundersová

Radovan Španěl, III. třída

Veronika Havlátová, III. třída

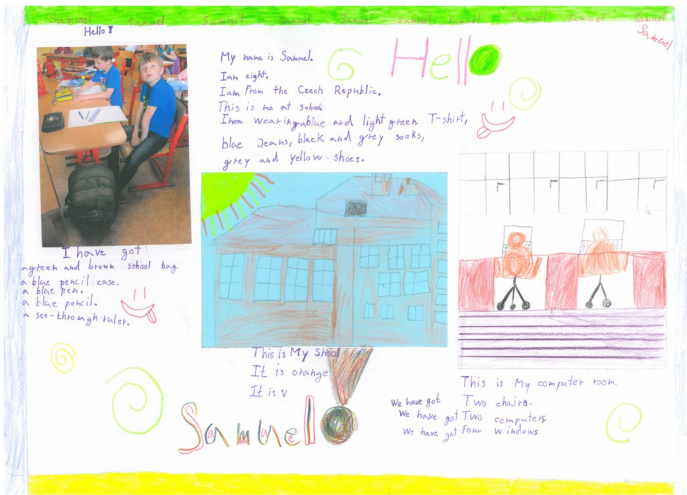
Eliška Šejhohová, III. třída

Jolana Sedláková, III. třída

Viktorie Vildová, III. třída

Samuel Starý, III. třída

Klára 3847 aneb příliš mnoho hvězd

V pátek 10. 4. jsme jeli na divadelní představení „Klára 3847 aneb příliš mnoho hvězd“ do Divadla Bolka Polívky. Byl to skutečný příběh odehrávající se v období holocaustu během 2. světové války. Hlavní hrdinku Kláru Brodyovou hraje její vnučka Lenka Lavičková.

Klára žije se svojí rodinou na Slovensku. Její matka je přesvědčená, že by měla být rodina spolu, protože rozdělit je podle ní záměr Němců. Naopak Klářina sestra Alžběta se se svým manželem rozhodli, že odjedou a schovají se u známých. Matka je sice přemlouvala, ale byli plně rozhodnutí.

Když bylo Kláře patnáct let, přišel jí dopis, který nařizoval nástup do práce. Po dlouhé cestě, kde se mnoho lidí tlačilo ve vlaku pro dobytek, konečně dorazili. Mysleli si, že to nejhorší mají za sebou, ale to se tragicky mylili. Ocitli se v koncentračním táboře Osvětim. Museli odevzdat všechny své věci a svléct se. Oholili jim hlavy a celá těla. Nazí se potom museli ponořit do dezinfekci, kde plavaly odpadky a nečistoty z toho, jak se tu před nimi už koupalo mnoho lidí. Poté si měli obléct oblečení, které leželo na hromadě. Bylo potrhané a špinavé. Naštěstí si Klára mohla na sobě nechat svoje boty. Ostatní totiž neměli takové štěstí. Nakonec dostala kus látky s číslem 3847, který si musela přišít na oblečení.

Hned ze začátku si tu našla kamarádky, se kterými ty hrozně chvíle prožívala. Většinu dne vězni pracovali a potom dostávali hrozně málo jídla. A stále přivázeli další a další lidi, kteří byli z cesty velmi vyčerpaní. Nebylo tu už pro ně místo, a tak většina končila v plynových komorách. Pro katastrofální hygienu a podmínky se tu šířily i nemoci. Vedení nevědělo, jak tento problém vyřešit, a tak se rozhodlo, že kdo bude nakažený, tak půjde bez milosti do plynové komory. Bohužel i Klára se nakazila, ale podařilo se jí podplatit jednoho z dozorců, který jí donesl léčivou minerálku z Čech. Každý z vězňů měl své číslo, kterým se hlásil. Číslo však často

z oblečení odpadávala, docházelo ke zmatkům a záměnám lidí, proto vedení rozhodlo, že se budou čísla lidem tetovat.

Klára v táboře pracovala v třídně věcí, které si sem lidé přivezli. Jednou jí přišel pod ruku kufr, jehož obsah znala. Zavazadla patří její rodině! Dozorčí si toho všiml a slíbil jí, že se pokusí zjistit, kde jsou. Navečer se setkala se svým švagrem. Zjistila, že o ostatních členech rodiny neví. Bohužel mu nedokázala říct, že ten nasládlý pach, který tu byl všudypřítomný, pochází z pecí, v nichž se spalují lidé. Dávala mu marné naděje, že matka a ostatní jsou živí.

Když se vedoucí tábora dozvěděli, že je Rudá armáda na cestě k Osvětimi, vybrali jen ty nejsilnější a vydali se na dlouhou cestu z tábora. Cestou dělali jen malé přestávky, za celou dobu se vyspali jen jednou. Kdo už nemohl, toho na místě zastřelili. Tomuto přesunu zajatců z Osvětimi se říká pochod smrti. Na cestě ležela mrtvá těla, zněly výstřely, ale Klára pokračovala dál.

Rudá armáda je nakonec osvobodila. Snad by si pospíšila, kdyby věděla, že to není jen pracovní tábor, ale jeden z nejhorších koncentračních táborů. Ani ti, kteří je vysvobodili, se však nechovali hezky. Při odchodu Kláru obtěžovali. Jeden mladý muž jí pomohl a zastal se jí. Přestěhovala se za ním na sever Čech a vdala se za něho.

Klára Lavičková (Brodyová) tuto válku přežila se svojí sestrou Alžbětou a jejím manželem jako jediná z celé rodiny. Jak někdo mohl být tak krutý a zničit životy tolika lidem? Proč se rozhodli zlikvidovat všechny lidi židovského původu? I v dnešní době jsou ve světě politické režimy, které potírají lidská práva, právo na svobodu a důstojnost. Téma holocaustu je proto třeba stále připomínat a nezapomínat na něj.

Mějme na paměti tuto větu: „**Proto aby na světě zvítězilo zlo, stačí, aby slušní lidé neudělali nic.**“

Alena Kafoňková, VIII. třída

Den Země na ZŠ

V rámci Dne Země proběhla na naší škole umělecká soutěž. Během měsíce měli žáci možnost odevzdávat své práce. První dvě kategorie měly za úkol jakoukoli výtvarnou technikou ztvárnit problematiku, která se týká ekologie, environmentální výchovy apod.

Žáci druhého stupně měli zasílat fotografie různých objektů, věcí, rostlin, zvířat, míst nebo situací se stejnou problematikou. Každá práce musela mít svůj název a popis toho, co vyjadřuje. Na tvorbu měli žáci měsíc, pracovali doma nebo v rámci výuky výtvarné výchovy či pracovních činností. K 22. 5. se nám sešlo několik zajímavých výtvarů. Z těch pak učitelé a rodiče vybrali prostřednictvím internetového hlasování vítěze z každé kategorie. Ti budou na slavnostním ukončení školního roku odměněni. A zde jsou výsledky:

Kategorie A (1. – 3. třída): **Dominik Mlčák (1. třída)** - Model zdravé planety (51 % hlasů)

Kategorie B (4. – 5. třída): **Jakub Kunčík (4. třída)** - Třídte odpad! - pomáháme planetě

Den Země ve II. oddělení ŠD

I letos jsme si prověřili naše znalosti o přírodě v soutěži ke Dni Země. Na hřišti u školy nás čekaly na každém stanovišti dva typy úloh dle obtížnosti – jedny pro druháčky a druhé pro zkušené čtvrtáky. Poznávali jsme stromy a plody, procvičili jsme se v třídění odpadu, luštili jsme křížovku. Nejlepší dvojicí se letos stala Valinka Minářová a Davča Lauf a mezi čtvrtáky Lucka Žmolová a Šimon Bargel.

Další oblíbenou aktivitou u příležitosti Dne Země je turnaj v eko-šprtecu. Letos jej provázela obzvlášť v kategorii 4. třídy bouřlivá atmosféra. Prožívalo se každé víčko, které skončilo

Zemi, třídíme odpad!! (22 % hlasů)

Kategorie C (6. – 9. třída): **Markéta Korgerová (9. třída)** - Střevíček víly Lesněnky (39 % hlasů)

Všem, kteří se soutěže zúčastnili, děkujeme. Velké díky patří těm, kteří se stali porotci, a velké blahopřání patří vítězům.

Michal Špirit

mimo hrací plochu, a bujarým výskotem byly doprovázeny výborné šprty. V turnaji mezi druháky nenašla přemožitele Julinka Ficová a mezi čtvrtáky si nejlépe vedl Šimon Bargel.

text a foto: Iveta Schimmerová

Žáby a pampelišky

Lámete si hlavu, jak spolu souvisí žáby a pampelišky? Při skládání žab z papíru i při pleťení věnečků z pampelišek si děti cvičí zručnost a jemnou motoriku. Pampeliškovým věnečkům propadli hlavně prvňáčci, naučili se je plést dokonce i kluci.

Druháci a čtvrtáci se dozvěděli více o životě žab, poznávali žáby podle obrázků a samozřejmě si poskládali origami žabu, kterou postavili na start závodu ve skoku do dálky. Některé děti propadly žabí mánii natolik, že skládaly žáby v různých velikostech a vytvářely „žabí rodiny“.

Kouzelník ve školní družině

16. dubna přijel předvést dětem své kouzelnické umění pan Vildomec. Děti byly vtaženy do představení, asistovaly při různých tricích, takže o zábavu bylo postaráno. Některá kouzla vrtala dětem hlavou ještě hodně dlouho po představení.

Návštěva ve speciální škole

13. května jsme přijali pozvání pana ředitele Leoše Huzlíka na divadelní představení žáků Základní a mateřské školy na Sadové ulici. Divadlo o dobrotivém loupežníkovi/hrnčíři a chamtivých rádcích se nám moc líbilo. Dokonce i jako diváci jsme byli zapojeni do představení.

Po divadle na nás čekaly před školou lanové prolézačky, na kterých jsme si mohli vyzkoušet svoji sílu a obratnost.

Děkujeme za příjemně strávené odpoledne!

texty a foto: Iveta Schimmerová

Hana Andrysíková vs. Terezie Vařeková

A: Jaké to je učit své vlastní děti?

V: Je to dobré i špatné zároveň. Výhodou, ale i nevýhodou je, že je znám. Výhodou je ale i to, že jim ráda předávám něco ze svých znalostí. Jejich spolužáci s i mohou myslet, že je nevýhoda to, že jim mám tendenci nadřizovat, ale tak to není, naopak se na ně snažím pohlížet přísněji.

A: Přijdou Vám Vaši žáci aktivní?

V: Samozřejmě záleží na tom, o kterých žácích mluvíme. Někteří jsou velmi aktivní a někteří jsou pasivní. Jsem raději, když jsou aktivní.

A: Považujete naši třídu za vtipnou?

V: Samozřejmě!

Martina Masopustová vs. Lukáš Kvarda

M: Jaké je to učit na škole, na které jste studoval?

K: Je to tady určitě příjemné prostředí, který znám. Učitelé, kteří mě dříve učili, se stali mými kolegy, takže je to tu někdy i vtipné. Na druhou stranu mi to hodně pomohlo, taky jsem se lépe začlenil do kolektivu. Mám to hlavně blízko domu, to je super. Nevýhoda je, že mám málo hodin, jinak to není špatné

M: Je lepší učit první nebo druhý stupeň?

K: Jak v kterých věcech nebo předmětech. Například v tělocviku je první stupeň víc zapálený a vše hodně prožívá, ale někdy jsou takoví bolestivci. Často mi v hodinách někdo brečí. Když s nimi něco dělám, je to taková pipláčka. Starším zadáte úkol, většina to chápe a plní daleko líp než ti malí. U malých dětí je to spíš o seznámení s novými pohyby, věcmi, míčem, pomůckami atd. Jejich diskoordinaci vyvažuje to, že vše berou vážně, jdou do toho na 100 % . Tohle u velkých dětí, zvláště holek z 2. stupně, postrádám. Ty by nejrady nedělaly vůbec nic. Učit někoho, kdo nemá absolutní zájem o věc, je potom velmi demotivující.

M: V kolika letech Vás napadlo být tělocvikářem a co vás k tomu přivedlo?

K: Když jsem si vybral Fakultu sportovních studií na Masarykově univerzitě, o učitelství jsem vůbec neuvažoval. Doufal jsem, že budu kondiční trenér nebo něco takového. Na praxi jsem chodil do této školy a paní učitelka Brychtová

mi sdělila, že jde do důchodu, a hned se zeptala, jestli nechci nastoupit za ni. A tak jsem tady.

Natálie Mohylová vs. Milica Srnková

M: Jak to děláte, že Vás jen tak něco nevytočí?

S: Nedávám to najevo.

M: Máte s námi velkou trpělivost. Jak to děláte?

S: Odkoušela jsem si to na vlastních dětech (smích).

M: Jaký máte názor na školství jako takové?

S: Upadají znalosti a morálka. Děti jsou často díky rodičům nevychované.

Aleš Kocman vs. Jana Cacková

K: Proč nosíte brýle? To máte z toho, jak jste studovala knížky?

C: Ne, nemám to z toho, jak jsem studovala, máme to v genech. Také je nosím proto, že mi sluší, zvykla jsem si na ně a zakrývají můj velký nos.

K: Proč jste tak malá?

C: Protože nemám být po kom velká.

K: Čím byste chtěla být, kdybyste si mohla vybrat jakékoliv zaměstnání?

C: Kromě učení? Nebylo by špatné být lékárnicí.

Valentýna Pavlasová vs. Anna Lapčíková

P: Učíte raději ruštinu nebo němčinu?

L: Ruštinu. Je to slovanský jazyk, takže je nám bližší, lépe se učí.

P: Máte nějaký oblíbený obraz nebo malíře?

L: Mám velmi ráda Ladovy obrázky, krásně ilustrované knihy Němcové. Moderní umění mám ráda, protože je realistické. Například Da Vinci nebo Rembrandt.

P: Byla jste někdy v Rusku nebo Německu? Máte tam nějakou oblíbenou památku?

L: V Německu jsem byla nesčetněkrát. Nejradši mám Berlín a Mnichov. Jsou to krásná velká města s mnoha památkami. Do Ruska se chystám.

pokračování na straně 11

pokračování ze strany 10

Adam Hladký vs. Veronika Musilová

H: *Co vás na učitelování štve?*

M: Papírování.

H: *Máte radši přírodopis nebo chemii?*

M: Přírodopis.

H: *Jak se jmenuje vaše morče či „morčica“?*

M: Twix (sameček).

Tomáš Rosendorf vs. Michal Špirit

R: *Baví Vás učit na této škole?*

Š: Ano, na této škole mě baví učit.

R: *Těšíte se do školy?*

Š: Někdy ano, ale někdy ne.

R: *Jaké předměty z těch, co učíte, Vás baví učit?*

Š: Matematika.

Kristýna Vařeková vs. Dana Kadlčíková

V: *Jakou látku z toho, co učíte, máte nejraději?*

K: 20. století, meziválečné období, 2. světová válka.

V: *Co je Vaší nejoblíbenější historickou památkou v ČR?*

K: Karlštejn, Petrov, Babiččino údolí.

V: *Jak se jmenuje Váš oblíbený historický film?*

K: Všichni moji blízcí.

V: *Co jste dnes měla k obědu?*

K: Zapečené těstoviny

Alena Kafoňková vs. Radka Saundersová

K: *Co Vás baví na učitelství nejvíce?*

S: „Když vidím, jak se někdo něco naučí a potom to používá; pokroky a že se s dětmi dá hrát.“

K: *Kolikrát jste byla v Anglii?*

S: Každý rok tam trávím několik týdnů.

K: *Jaká je vaše oblíbená památka v Anglii,*

kteřou ráda navštěvujete?

S: „Avebury- kamenný kruh. Je hezké, jak se tam prochází ovce.“

Pavel Smejkal vs. Petra Křížová

S: *Které předměty Vás na škole nejvíc bavily?*

K: čeština, dějepis

S: *Jaké jazyky umíte kromě češtiny?*

K: Umím anglicky, německy, rusky a francouzsky.

S: *Jaký je Váš nejoblíbenější hudební skladatel?*

K: Johann Sebastian Bach

Dana Kuzevičová vs. Šárka Hudeová

K: *Co vás vedlo k tomu, abyste učila?*

H: Byl to můj sen už od malička. Jako malá jsem se chtěla stát zdravotní sestrou nebo učitelkou. Sice oklikou, ale i tak jsem došla ke svému dětskému snu.

K: *Jaké hodiny, z těch co učíte, vás nejvíc baví a proč?*

H: Nejvíc mě baví čeština, protože mě vždy bavila i na základní škole. Baví mne také vymýšlet a realizovat dlouhodobější projekty ve výtvarné výchově pro starší děti. No, ale nejvíc teda ta čeština.

K: *Co vás na škole nebaví?*

H: Nebaví mě chodit na školení, porady a chodit do školy na osmou. Kdybych nemusela začínat v osm, ale třeba v devět, nemusela chodit na porady a školení, byl by ze mě nejšťastnější člověk na světě.

K: *A to by vám nevadilo tady zůstat déle?*

H: Ne, já bych tady klidně zůstávala i do pěti, ale hlavně abych nemusela na osmou. Dále mě moc nebaví pracovní činnosti.

K: *Ale i tak je učíte.*

H: No, není tady nikdo jiný, kdo by je učil, tak je přiřadili mně.

žáci VIII. třídy

Tip weby

<https://geoguessr.com/>

Rádi cestujete, ale zatím můžete jenom prstem po mapě? Potom tato stránka bude přesně pro Vás. Můžete si vyzkoušet, jaký máte odhad, jak to ve které zemi vypadá. Po načtení fotky z GoogleEarth stačí umístit značku do mapy světa a hned se dozvíte, jak se ve světě vyznáte. Pro rozhodování můžete použít několik indicií – vegetaci, nápisy, dopravní značky, stav silnic apod. Tak hodně zdaru.

www.onlinecviceni.cz

Potřebujete si procvičit matematiku nebo český

jazyk a už vás nebaví psát do sešitu? Tato stránka nabízí bezpočet procvičovacích úkolů. Zopakujte si probírané učivo a ještě se přitom zúčastněte soutěže.

www.slepaanatomie.cz

Čeká vás písemka z přírodopisu o anatomii člověka? Procvičte si svoje znalosti na jednoduchých obrázcích – v nabídce máte všechny soustavy, o kterých se ve škole učíte. Dokonce své znalosti můžeš sdílet s kamarády na Facebooku.

Michal Špirit

Náramky z korálků

V minulém čísle jsme se naučili vyrábět náramky z korálků, které jsme navlékali na vlasec nebo na paměťový drát. Náramek z drobných korálků si můžete utkat i na jednoduchém stavu, který si vyrobíte z víka krabice od bot. Lze zakoupit i dřevěný stav.

Pomůcky:

nůžky, nůž, nylonový vlasec, bavlnka, korálky, jehlu, zapínání, krabici od bot – tkací stav

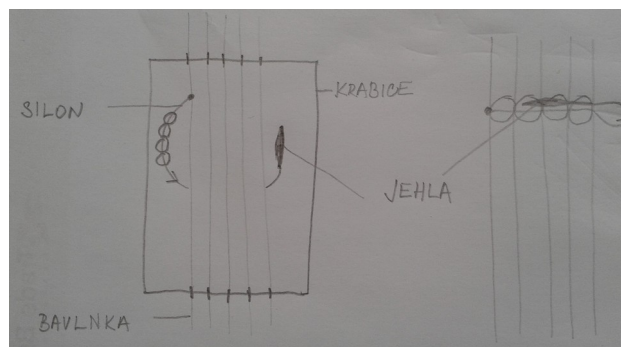
Výroba stavu z krabice od bot:

Okraj našitněte např. na 5 místech vedle sebe na šířku korálky. To stejné provedte na opačném konci víka. Pak stačí provléknout 5 bavlnek a máte základní stav. Náramek z tohoto stavu bude ze 4 korálků v řadě. Náramek můžete mít i z více korálků, jen vždy musíte natáhnout o jednu nit víc, než je korálků v řadě.

Výroba náramku:

Ustříhnete si cca 1,5 m dlouhý silon a upevníte na jednu krajní nit osnovy. Zde začnete navlékat. Na silon si navlečete jehlu, poté 5 korálků. Jehlu s korálky dáte na druhou stranu tak, že ji podvlečete pod všemi nitěmi. Máte osnovu o 5 nitích a mezi každou nití je mezera, do každé mezery umístíte 1 korálek. Prstem korálky přidržíte, vezmete si jehlu a vrchem nad osnovou provlečete silon korálku zpět a utáhnete. Postup opakujete, dokud není náramek dotkaný.

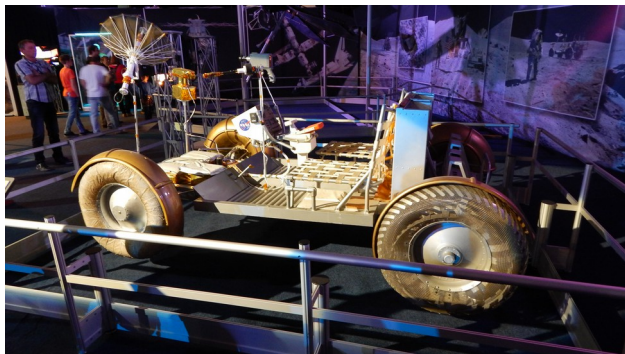

Vzor náramku si můžete předem zakreslit na čtverečkovaný papír. Tímto způsobem lze vyrobit i náramek se jménem.

text a foto: Iveta Schimmerová

Gateway to space – Brána do vesmíru

Pokud se chystáte do konce školního roku do Prahy, mám pro vás tip na jednu zajímavou výstavu. Jedná se o největší výstavu o historii kosmonautiky v Evropě. Uvidíte Sputnik i legendární sondu Mariner, Gagarinův skafandr a kosmickou loď Mercury.

Návštěvníci mohou okusit Multi-Axis Trainer, umožňující rotaci ve všech osách, nebo Free Degrees of Freedom Chair s napodobením pohybu práce v kosmu, ale také letecké pilotní simulátory stíhaček F-16, nechybí ani simulátor

přistání raketoplánu a další zařízení, v nichž se můžete vcítit do role pilota nebo kosmonauta.

Nejcennějším exponátem výstavy je kámen z Měsíce ve speciální vitrině, kde se ho každý může prstem dotknout.

Tyto exponáty ze sbírek NASA i ze sovětské éry jsou k vidění na holešovickém výstavišti v Praze na výstavě Gateway to Space do 28. 6.

text a foto: Michal Špirit

NAŠE ZAHRADA

Co to voní?

Krásný jarní keřík.

Kvetou tu jabloně,
hrušně i třešničky.

A naše malinké skalničky.

Po dešti zahrada voní krásně.

A my se po ní procházíme slastně.

Jahody kvetou,

Jejich bílý květ,

Je pro mě

POHÁDKOVÝ SVĚT!

V LÉTĚ

Cvrček cvrčí,

Včelky bzučí.

Večer padá chmýří,

Ve sluneční záři.

Ptáčci zpívají,

květiny a keře rozkvétají.

Bažanti hnízdí za polem,

je hezky, tak pojďte ven!

Až vyjde měsíc a hvězdičky,

cvrček nám zacvrká své písničky.

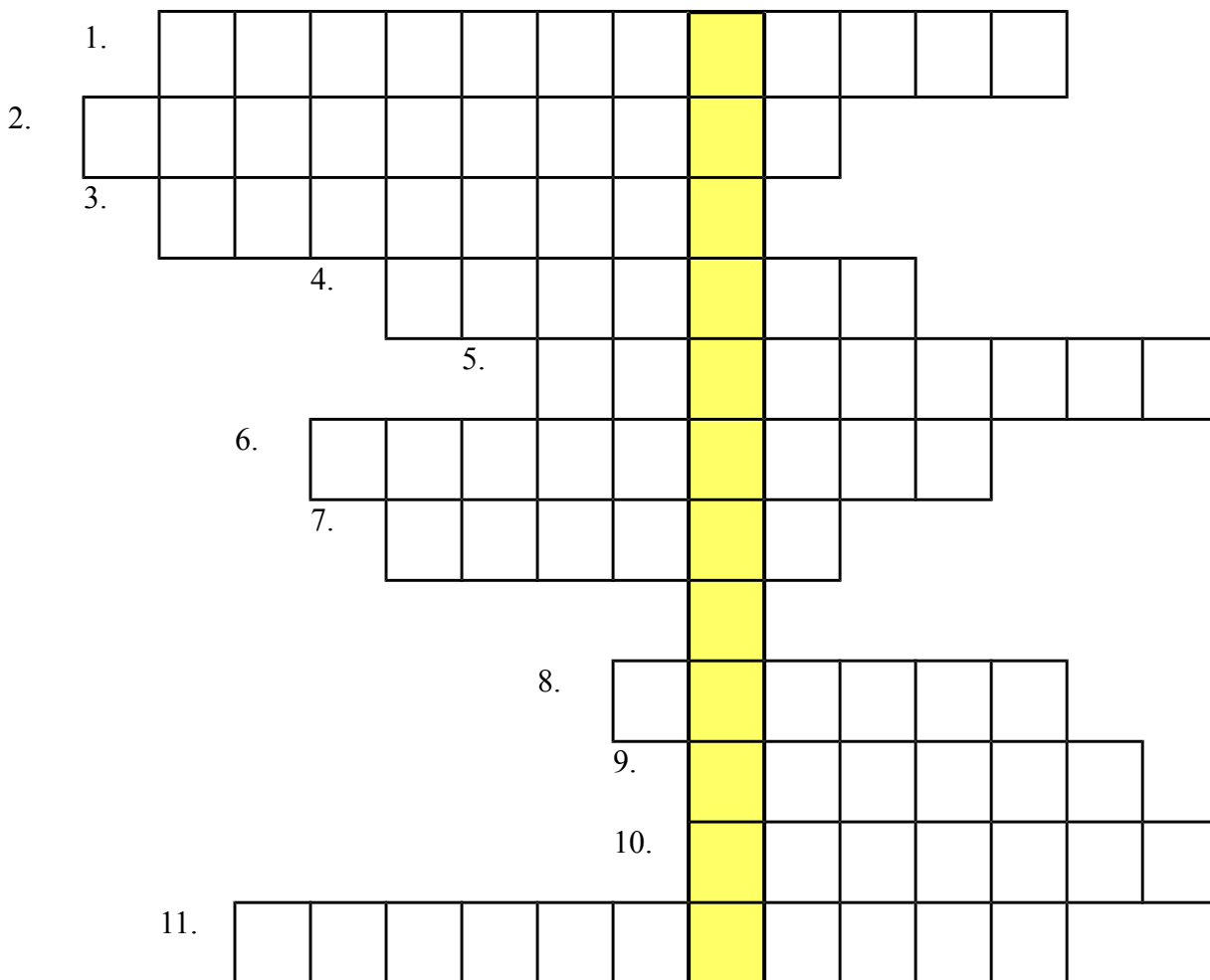
Eliška Šejnohová, III. třída

Malujeme...

Ondřej Hroudný, V. třída

Doplň křížovku s názvy pražských památek a dozvíš se název mostu, který nahradila stavba Karlova mostu.

1. Palác, ve kterém sídlí Senát ČR.
2. Budova na břehu Vltavy, ve které sídlí Česká filharmonie.
3. Historické opevnění nad pravým břehem Vltavy, odkud dle pověsti skočil Horymír a Šemík.
4. Najdeme ji na Staroměstském náměstí, kde je nejobdivovanější budovou díky orloji.
5. Kaple, ve které kázal mimo jiné Jan Hus.
6. Název nejstarší univerzitní koleje ve střední Evropě.
7. Nejslavnější z pražských bran, kde začíná tzv. Královská cesta.
8. Klášter Benediktinů, který je známý svou architekturou věží.
9. Jedna z nejznámějších secesních staveb v Praze na náměstí Republiky.
10. Část Prahy se známým klášterem, kde sídlí Památník národního písemnictví, ale také stadion s největší rozlohou na světě.
11. Původně jezuiti vystavěná kolej, budova významná pro rozvoj astronomie, která se může pyšnit nejdelším souvislým pozorováním počasí na světě, dnes sídlo Národní knihovny.

Michal Špirit